

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKO KAZNENO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U Z A G R E B U
Zagreb, Selska cesta 2

Broj: KO-DO-1086/2022
Zagreb, 5. lipnja 2026.
NB/KEJ

OPĆINSKOM KAZNENOM SUDU U ZAGREBU
Z A G R E B

Na broj: K-1069/2022

Protiv presude Općinskog kaznenog suda u Zagrebu, poslovni broj: K-1069/2022 od 7. travnja 2026., zaprimljene 25. svibnja 2026., u kaznenom predmetu protiv okrivljenog Ivana Pernara zbog kaznenog djela iz članka 235. stavka 2. u svezi članka 52. Kaznenog zakona (Narodne novine broj 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22, 114/23, 36/24, 136/25 – dalje u tekstu: KZ), na temelju članka 38. stavak 2. točke 10. Zakona o kaznenom postupku u svezi s člankom 463. stavak 1. i člankom 467. stavka 3. Zakona o kaznenom postupku (Narodne novine broj 152/08, 76/09, 80/11, 91/12 - odluka Ustavnog suda 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 126/19, 130/20, 80/22 i 36/24, 72/25, 13/26 – dalje u tekstu: ZKP), podnosim sljedeću

Ž A L B U

- zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka
(članak 467. točka 1. u vezi članka 468. stavka 1. točke 11. ZKP)

- zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja
(članak 467. točka 3. u svezi članka 470. stavak 2. ZKP)

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom Općinskog kaznenog suda u Zagrebu broj: K-1069/2022 od 7. travnja 2026. na temelju članka 453. točke 1. u svezi s člankom 33. Kaznenog zakona, okrivljeni Ivan Pernar oslobođen je optužbe da bi počinio kazneno djelo oštećenje tuđe stvari iz članka 235. stavak 2. u svezi članka 52. Kaznenog zakona.

Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da prvostupanjski sud smatra neuvjerljivim okrivljenikov iskaz u ponovljenom postupku kada isti opovrgava počinjenje inkriminiranog mu kaznenog djela i tvrdi da je u prethodnom postupku djelo

priznao jer je smatrao da će ga sudac osuditi bez obzira što rekao, a iz razloga što okrivljenik u svom iskazu danom na raspravi u tom prethodnom postupku u predmetu K-888/2019 nije paušalno priznao djelo nego je vrlo smisljeno i suvislo opisao svoje radnje i razloge zbog kojih ih je poduzeo. Nakon toga sud u pobijanoj presudi taj iskaz okrivljenika dovodi u vezu s drugim provedenim dokazima, i to prvenstveno sa

potvrdom o privremenom oduzimanju predmeta iz koje proizlazi da su 13. listopada 2025. djelatnici policije od okrivljenog oduzeli sprej proizvođača „MTN“ i komad kartonske kutije šablone s natpisom „Živi Zid“, sa fotodokumentacijom tih predmeta, kao i sa iskazima svjedoka policijskih službenika Marka Smolčića, Denisa Seferija, nakon čega se u pobijanoj presudi konstatira da je sud utvrdio da je okrivljeni Ivan Pernar zajedno s Danijelom Galovićem pisao grafite, da su postupali zajednički i dogovorno, a kako mu se to i stavlja na teret, te da je time okrivljenik Ivan Pernar neovlašteno mijenjao izgled zidova na kojima je pisao svoje grafite i tako ostvario objektivna obilježja inkriminiranog mu kaznenog djela iz članka 235. stavka 2. u svezi članka 52. Kaznenog zakona. Prvostupanjski sud je u pobijanoj presudi također utvrdio da je iz činjenice da je okrivljenik Ivan Pernar tu aktivnost poduzeo po noći razvidno da je bio svjestan zabranjenosti takvog ponašanja i svjestan da se radi o neovlaštenoj promjeni izgleda zidova natpisima koji zidove mijenja i oštećuje, a da je očito postupajući u cilju političke promidžbe pristao na nastupanje zabranjene posljedice, odnosno grafitima uprljati tuđe zidove te da je postupao s oblikom krivnje koji se naziva neizravna namjera, a čime je ostvario subjektivna obilježja utvrđenog kaznenog djela.

Nakon svega navedenog, prvostupanjski sud je konstatirao da je tada razmatrao težinu zabranjene posljedice koja je nastupila te da je razmotrio podatke od Gradskog stambenog komunalnog gospodarstva, a koji u svojem imovinskopravnom zahtjevu navode da su oštećeni za 510,00 kuna (67,69 eura) za građevinske radove na pročelju zgrade što potkrjepljuju sa troškovnikom u iznosu od 408,00 kuna (54,10 eura), s time da sud u ovom dijelu obrazloženja pogrešno gubi iz vida da je taj iznos u troškovniku na listu 11. spisa uvećan za iznos PDV-a u iznosu od 102,00 kune, što predstavlja ukupno 510,00 kuna, kao i da je imao u vidu imovinskopravni zahtjev oštećenog HEP Elektre u iznosu od 571,86 kuna (75,90 eura), radi pranja grafita sa trafostanice, broj: 2256 Jelkovac, a iz čega je prvostupanjski sud zaključio da se šteta koja je nastupila može otkloniti pranjem grafita sa trafostanice te premazivanjem natpisa na stambenoj zgradi i zidiću pored nje, te zaključio da je u konkretnom slučaju nastupila neznatna posljedica toga kaznenog djela, a iz čega je donio zaključak da s obzirom da je okrivljenikov stupanj krivnje neizravna namjera te da su posljedice djela neznatne, da ne postoji potreba da počinitelj bude kažnjen. Pa stoga da prema odredbi članka 33. Kaznenog zakona nema kaznenog djela, slijedom čega je optuženika oslobodio optužbe temeljem odredbe članka 453. točke 1. ZKP dok je oboje oštećenika s imovinskopravnim zahtjevima uputio u parnicu, a za troškove kaznenog postupka je na temelju članka 149. stavka 1. Zakona o kaznenom postupku odredio da padaju na teret proračunskih sredstava.

Žalba protiv pobijane presude podnosi se zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka te zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja jer je prvostupanjski sud na temelju utvrđenog činjeničnog stanja donio pogrešan zaključak da se radi o beznačajnom kaznenom djelu, čime je ostvario bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 1. točke 11. ZKP-a.

Naime, nejasno je na temelju čega je prvostupanjski sud u pobijanoj presudi zaključio da predmetno kazneno djelo nije imalo posljedica, kada su posljedice tijekom provedenog postupka nedvojbeno utvrđene, niti iz kojeg razloga prvostupanjski sud zaključuje da su iste bile neznatne. Naime, oba oštećenika su postavili imovinsko-pravne zahtjeve još 2015., kada je kazneno djelo bilo počinjeno, a kada su navedeni

iznosi u postavljenim imovinsko-pravnim zahtjevima predstavljali bitno značajniju štetu, sve imajući u vidu da je zbog inflacije od 2015. do travnja 2026., kada je pobijana presuda donesena, kumulativni rast cijena iznosio 36%. Također, oštećenje pročelja zgrada, zidića i trafostanice narušava imovinska prava i kvalitetu života stanara te se nikako ne može raditi o beznačajnom djelu.

Također, u obrazloženju pobijane presude prvostupanjski sud gubi iz vida činjenicu da je u konkretnom slučaju od počinjenja kaznenog djela proteklo skoro 11 godina, a da okrivljenik Ivan Pernar, koji je priznao predmetno kazneno djelo na raspravi u postupku koji se protiv njega vodio zbog inkriminiranog mu kaznenog djela pod brojem K-888/2019, nije niti u jednom dijelu, a za cijelo vrijeme od počinjenja djela do donošenja presude podmirio nastalu štetu, iako se radi o osobi koja je nedvojbeno, barem u periodu kada je bio saborski zastupnik, za to imao financijske mogućnosti.

Nadalje, pogrešan je zaključak iz pobijane presude da je okr. Ivan Pernar kazneno djelo počinio s neizravnom namjerom. Naime, osoba koja uzima sprej s ciljem da nacrtá grafit na tuđem zidu svjesna je da time nagrđuje tuđu imovinu te time predmetno kazneno djelo čini s izravnom namjerom kako bi natpisima neovlašteno mijenjao izgled zidova ili drugih površina te se isto ne smije relativizirati navodnom političkom promidžbom.

Nadalje, sud gubi iz vida da su ovakva kaznena djela, odnosno oštećenja fasada kao i druge imovine u državnom ili javnom vlasništvu grafitima, u stalnom porastu, kao i da predstavljaju znatne troškove suvlasnicima zgrada te proračunima gradova, te da postoji potreba da počinitelji ovakvih kaznenih djela budu kažnjeni te da im izrečena kazna ostvari opću i specijalnu svrhu kažnjavanja i djeluje odvraćajuće na počinitelje ovakvih kaznenih djela kao i na ostale građane kao i da postoji potreba da nakon provedenog postupka počinitelji ovakvih kaznenih djela naknade štetu koju su uzrokovali počinjenjem kaznenog djela te da za počinjeno budu kažnjeni.

Da se ne radi o beznačajnom djelu proizlazi i iz činjenice da je protiv tada I okr. Ivana Pernara, kao i protiv tada II. okrivljenog Jadranka Kuvača i III. okrivljenog Danijela Galovića, još 29. veljače 2016. pred Općinskim kaznenim sudom u Zagrebu, podignuta optužnica zbog kaznenog djela oštećenja tuđe stvari iz članka 235. stavka 2. u svezi članka 52. Kaznenog zakona s prijedlogom da se protiv okrivljenika izda kazneni nalog, no da s obzirom da Općinski kazneni sud u Zagrebu do 24. studenog 2016. nije donio odluku povodom podignute optužnice, a tada I. okrivljeni Ivan Pernar je 14. listopada 2016. postao zastupnik Hrvatskog sabora te je isti imao imunitet, dana 22. prosinca 2016. Općinsko državno odvjetništvo u Zagrebu je kao ovlašteni tužitelj zatražilo odobrenje Hrvatskog sabora za vođenje kaznenog postupka protiv tada I. okrivljenog Ivana Pernara, nakon čega je Hrvatski sabor dana 15. prosinca 2016. donio odluku kojom je izdao odobrenje za vođenje kaznenog postupka protiv tadašnjeg zastupnika Ivana Pernara.

Nadalje, iz presude Općinskog kaznenog suda u Zagrebu, broj:K-332/16 proizlazi da je 8. rujna 2017. izdan kazneni nalog kojim su tada I. okrivljeni Ivan Pernar, II. okrivljeni Jadranko Kuvač i III. okrivljeni Danijel Galović proglašeni krivima zbog inkriminiranog im kaznenog djela oštećenja tuđe stvari iz članka 235. stavka 2., a kažnjivo po članku 235. stavku 1. u vezi s člankom 52. Kaznenog zakona, a koji kazneni nalog je u odnosu na III. okrivljenog Danijela Galovića postao pravomoćan,

dok su preostala dva okrivljenika podnijela prigovor protiv kaznenog naloga nakon čega je pod brojem: K-888/2019 protiv I. okrivljenog Ivana Pernara i II. okrivljenog Jadranka Kuvača vođen kazneni postupak te je 7. svibnja 2021. donesena presuda Općinskog kaznenog suda u Zagrebu, broj: K-888/19 kojim su I. okrivljeni Ivan Pernar te II. okrivljeni Jadranko Kuvač proglašeni krivim zbog kaznenog djela oštećenja tuđe stvari iz članka 235. stavka 2., a kažnjivo po članku 235. stavka 1. u vezi s člankom 52. Kaznenog zakona, a kojom presudom je usvojen imovinskopravni zahtjev Gradskog stambenog komunalnog gospodarstva d.o.o. te je okrivljenicima naloženo da plate troškove kaznenog postupka u paušalnom iznosu od 1.000,00 kuna.

Iz svega navedenog proizlazi da se protiv okrivljenog Ivana Pernara kazneni postupak vodio od 2016. godine odnosno punih deset godina, tijekom čijeg trajanja je isti učestalo izbjegavao dolazak na rasprave, zbog čega su iste odgađane te su troškovi kaznenog postupka rasli, tijekom rasprava se svojim ponašanjem i izjavama izrugivao pravnom poretку Republike Hrvatske, državnom odvjetništvu i sudu, uz što se okrivljenika Ivana Pernara zbog opetovanog nedolaska na rasprave u dva navrata vještačilo po sudsko-medicinskom vještaku kako bi se utvrdilo je li isti sposoban doći na zakazane rasprave, uz što su nastali i visoki troškovi njegovog izabranog branitelja, slijedom čega je razvidno da donošenje presude kojom se istoga oslobađa jer da se radi o beznačajnom djelu čije su posljedice neznatne, sigurno neće jačati povjerenje građana u pravni poredak utemeljen na vladavini prava niti će jačati svijest o pogibeljnosti činjenja kaznenih djela i pravednosti njihovog kažnjavanja.

Da se ne radi o beznačajnom djelu, proizlazi i iz činjenice da su tijekom vođenja predmetnog postupka nastali visoki troškovi za cijeli pravosudni sustav, imajući u vidu broj zakazanih rasprava i duljinu trajanja postupka, kao i troškovi sudsko-medicinskog vještačenja sposobnosti okrivljenika Ivana Pernara za dolazak na rasprave u iznosu od 315,00 eura, kao i troškovi za isto takvo vještačenje u iznosu od 114,19 eura drugom sudsko-medicinskom vještaku, kao i paušalni troškovi zbog dugotrajnosti vođenja ovog kaznenog postupka, uz što su nastali visoki troškovi obrane okrivljenog Ivana Pernara, kojeg je tijekom većeg dijela kaznenog postupka branio izabrani branitelj, a koji troškovi će pasti na teret državnog proračuna imajući u vidu pobijanu oslobađajuću presudu.

Iz gore navedenog je razvidno da je prvostupanjski sud na gore opisani način na temelju utvrđenog činjeničnog stanja donio pogrešan zaključak da se radi o beznačajnom kaznenom djelu, čime je ostvario bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 1. točke 11. ZKP-a te se stoga

p r e d l a ž e

da drugostupanjski sud pobijanu prvostupanjsku presudu preinači i proglasi okrivljenog Ivana Pernara krivim te ga osudi na predloženu kaznenopravnu sankciju, obveže da nadoknadi štetu oštećenicima te obveže na plaćanje troškova kaznenog postupka

ZAMJENICA OPĆINSKE DRŽAVNE ODVJETNICE
Nataša Borović